

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Baden-Württemberg (Niemcy) w dniu 27 czerwca 2018 r. – Südzucker AG / Hauptzollamt Karlsruhe

(Sprawa C-423/18)

(2018/C 373/02)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Baden-Württemberg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Südzucker AG

Strona pozwana: Hauptzollamt Karlsruhe

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 3 ust. 2 zdanie pierwsze rozporządzenia (WE) nr 967/2006 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że wskazany w nim termin obowiązuje także dla zmiany dokonanej w odpowiednim terminie powiadomienia o kwocie opłaty za nadwyżkę, która to zmiana wynika z ustalenia ilości nadwyżki cukru podlegającej przypisaniu zmienionego po upływie terminu w następstwie kontroli przeprowadzonej zgodnie z art. 10 rozporządzenia (WE) nr 952/2006 ⁽²⁾?

2) Jeżeli na pytanie pierwsze zostanie udzielona odpowiedź twierdząca:

Czy w tym przypadku, gdy zmiana powiadomienia dokonanej w odpowiednim terminie nastąpiła w wyniku ustaleń dokonanych w ramach kontroli, wskazane w wyroku Trybunału z dnia 10 stycznia 2002 r. w sprawie British Sugar, C-101/99, EU:C:2002:7, warunki, w których może być przekroczony termin powiadomienia określony w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2670/81, w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem nr 3559/91 ⁽³⁾, obowiązują także dla przekroczenia terminu powiadomienia określonego w art. 3 ust. 2 rozporządzenia nr 967/2006?

3) Jeżeli art. 3 ust. 2 zdanie pierwsze rozporządzenia (WE) nr 967/2006 nie znajduje zastosowania do powiadomień zmienionych w następstwie kontroli (zobacz pytanie pierwsze) lub jeżeli są spełnione warunki przekroczenia terminu (zobacz pytanie drugie), czy dla ustalenia terminu, w którym należy powiadomić o zmianie opłaty za nadwyżkę, należy odnieść się do następnego 1 maja czy należy stosować prawo krajowe?

4) Jeżeli na pytanie trzecie zostanie udzielona odpowiedź w taki sposób, że nie należy odnosić się ani do następnego 1 maja, ani do prawa krajowego:

Czy z ogólnymi zasadami prawa wspólnotowego, do których należą także zasady proporcjonalności, pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań, jest zgodne to, że w przypadku takim jak niniejszy powiadomienie o opłacie za nadwyżkę za rok gospodarczy 2007/2008 z powodu czasu trwania kontroli, czasu sporządzenia sprawozdania z kontroli i jego analizy następuje w dniu 20 października 2010 r. bądź w dniu 27 października 2011 r.? Czy w tym kontekście istotne jest to, czy producent cukru zgłosił zastrzeżenia wobec ustalenia nadwyżki?

- ⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 967/2006 z dnia 29 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do pozakwotowej produkcji cukru, Dz.U. 2006, L 176, s. 22.
- ⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 952/2006 z dnia 29 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do zarządzania rynkiem wewnętrznym cukru oraz systemu kwot, Dz.U. 2006, L 178, s.39.
- ⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) NR 3559/91 z dnia 6 grudnia 1991 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2670/81 ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące produkcji cukru przewyższającej kwotę, Dz.U. 2006, L 178, s.39.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Contencioso-Administrativo de Madrid (Hiszpania) w dniu 28 czerwca 2018 r. – Berta Fernández Álvarez, BMM, TGV, Natalia Fernández Olmos i María Claudia Téllez Barragán / Consejería de Sanidad de la Comunidad de Madrid

(Sprawa C-429/18)

(2018/C 373/03)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado Contencioso-Administrativo de Madrid.

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Berta Fernández Álvarez, BMM, TGV, Natalia Fernández Olmos i María Claudia Téllez Barragán

Strona pozwana: Consejería de Sanidad de la Comunidad de Madrid

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawidłowa jest dokonana przez sąd odsyłający wykładnia Porozumienia ramowego stanowiącego załącznik do dyrektywy 1999/70/WE ⁽¹⁾ oraz stanowisko, że w przypadku tymczasowego zatrudnienia powódek istnieje nadużycie, jeżeli publiczny pracodawca wykorzystuje różne formy tymczasowego zatrudnienia w celu stałego i ciągłego wykonywania zwykłych obowiązków typowych dla stałego personelu statutowego oraz wyeliminowania braków strukturalnych i zaspokojenia potrzeb, które w rzeczywistości nie są tymczasowe, lecz stałe i ciągłe? Czy z powyższego powodu takie zatrudnienie tymczasowe nie jest uzasadnione w rozumieniu klauzuli 5 ust. 1 lit. a) Porozumienia ramowego jako obiektywny powód w zakresie, w jakim takie stosowanie umów na czas określony jest bezpośrednio sprzeczne z drugim akapitem preambuły Porozumienia ramowego oraz z pkt 6 i 8 postanowień ogólnych wspomnianego Porozumienia, ponieważ nie istnieją okoliczności, które uzasadniałyby takie umowy o pracę na czas określony?
- 2) Czy prawidłowe są dokonana przez sąd odsyłający wykładnia Porozumienia ramowego stanowiącego załącznik do dyrektywy 1999/70 oraz zgodne z tą wykładnią stanowisko, że ogłoszenie o tradycyjnym postępowaniu konkursowym, o opisanych cechach, nie jest środkiem równoważnym, ani nie może być uznane za sankcję, gdyż nie jest proporcjonalne do popełnionego nadużycia, ponieważ skutkiem tego ogłoszenia jest zwolnienie tymczasowego pracownika z naruszeniem celów dyrektywy i utrwalenie niekorzystnej sytuacji tymczasowych pracowników statutowych, a także że nie może być ono uznane za skuteczny środek, gdyż nie powoduje żadnego uszczerbku po stronie pracodawcy ani nie pełni żadnej funkcji odstraszałającej, z którego to względu nie jest ono zgodne z art. 2 akapit pierwszy dyrektywy 1999/70, ponieważ nie gwarantuje osiągnięcia przez państwo hiszpańskie rezultatów ustalonych w dyrektywie?